

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/102/2021
Identifikačné číslo spisu: 4318202811
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4318202811.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: L. N. A., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX Š., zastúpeného advokátom JUDr. Július Goga, so sídlom Štefánikova 47, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Plavé Vozokany, so sídlom 935 69 Plavé Vozokany, IČO: 00 587 214, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Nyúl s.r.o., zastúpenou konateľom Mgr. Peter Nyúl, advokátom so sídlom Kpt. Jaroša 738/4, 934 05 Levice, o vyslovenie neplatnosti uznesenia z členskej schôdze zo dňa 4.5.2018, vedenom na Okresnom súde Levice, pod sp. zn. 16Cb/66/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. apríla 2021, č. k. 15Cob/1/2020-240, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu odmieta.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 13. apríla 2021, č. k. 15Cob/1/2020-240 potvrdil rozsudok Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 25. septembra 2019, č. k. 16Cb/66/2018-197, ktorým okresný súd žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 2.7.2018 sa žalobca domáhal vyslovenia neplatnosti uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 4.5.2018, pričom žalobu dôvodil tým, že žalobca, ktorý je titulom dedenia členom žalovaného, obdržal v zmysle stanov družstva včas písomnú pozvánku na členskú schôdzu žalovaného na deň 4.5.2018, avšak tejto sa pre naliehavé pracovné povinnosti v zahraničí nemohol zúčastniť, pričom žalovaný dňa 4.5.2018 členskú schôdzu vykonal. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právoplatným rozsudkom okresného súdu č.k. 16Cb/39/2013-454 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 15Cob/123/2016 zo dňa 7.3.2017,

súdy určili, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného konanej dňa 3.5.2013 je neplatné a takto, z dôvodu podľa žalobcu absolútnej neplatnosti úkonov, ktoré vykonalo nezvolené predstavenstvo družstva, nebola členská schôdza zo dňa 4.5.2018, zvolávaná neexistujúcim orgánom žalovaného, vôbec zvolaná, na ktorú skutočnosť žalobca upozornil žalovaného v námietkach zo dňa 4.6.2018, v rámci ktorých namietal rozpor s ust. § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a rozpor s čl. XVII. ods. 1 a ods. 3 stanov družstva. Podľa žalobcu by účinky súdom určenej neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného mali platiť ex tunc, teda od 3.5.2013.

1.2. Okresný súd vo svojom rozhodnutí riešil otázku, či sa na neplatnosť uznesenia členskej schôdze vzťahuje tzv. princíp relatívnej neplatnosti alebo princíp absolútnej neplatnosti, pričom vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí vo veci rozhodujúceho senátu sp. zn. 2Obdo/47/2015 (judikát č. R58/2017) a Ústavného súdu SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 415/2014, mal súd prvej inštancie zato, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom, resp. neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd, teda bol aplikovaný princíp relatívnej neplatnosti. K námietke žalobcu ohľadom absolútnej neplatnosti úkonu, mal súd prvej inštancie zato, že výklad žalobcu by znemožnil ďalšie fungovanie akejkoľvek spoločnosti, či družstva a mal by za následok ich zánik, čo nie je stav predpokladaný zákonom, ktorý má za cieľ zamedziť existencii uznesení v rozpore so zákonom a tiež stanovami družstva, avšak len za situácie, že uvedený rozpor bude napadnutý členom družstva za zákonom stanovených podmienok, v opačnom prípade platí, že uznesenie je platné a súd ex offio nemôže v žiadnom inom konaní vykonávať súdny prieskum platnosti takéhoto uznesenia, a to i za stavu, že by bolo v rozpore so zákonom, prípadne stanovami družstva. Uvedené podľa okresného súdu jednoznačne pokrýva výklad relatívnej neplatnosti právnych úkonov, ak keď pri uznesení členskej schôdze družstva nemožno podľa jeho povahy hovoriť o právnom úkone, preto súd prvej inštancie nemohol vyhovieť námietke žalobcu vo vzťahu k relatívnej neplatnosti právnych úkonov podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka.

1.3. Vychádzajúc z uvedených právnych záverov súd prvej inštancie a s ním v zhode i odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) ustálili, že pokiaľ súd právoplatne neurčil neplatnosť uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 5.8.2016, kde jedným z bodov programu bola aj voľba nových členov predstavenstva, a na základe ktorého členovia boli zapísaní v obchodnom registri i v čase zvolávania a konania členskej schôdze konanej dňa 4.5.2018, tak členská schôdza konaná dňa 4.5.2018 bola zvolaná existujúcim orgánom, a to v súlade s ust. § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a čl. XVII. ods. 1 a 3 stanov žalovaného, a na uvedenom nič nemení ani súdom vyslovená neplatnosť uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 3.5.2013.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 17. augusta 2021 dovolanie žalobca, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Dovolaateľ vytýka súdom oboch inštancií, že svoje rozhodnutia zdôvodnili iba čiastkovými závermi bez toho, aby sa bližšie zaoberali tvrdením žalobcu, že súd je povinný akceptovať podľa dovolateľa zistenú absolútnu neplatnosť úkonov, ktoré rozhodnutiu predchádzali a v súlade s týmto právnym stavom aj rozhodovať, resp. žalobca nesúhlasí s postupom súdov, keď tieto podľa neho nerešpektovali podľa dovolateľa zistenú absolútnu neplatnosť právnych úkonov predchádzajúcich ich rozhodnutiu, a týmto nesprávnym procesným postupom súdov došlo k tvrdenému porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces. Dovolaateľ vytýka súdom oboch inštancií, že tieto si účelovo vyložili právny stav týkajúci sa princípu tzv. relatívnej neplatnosti a princípu absolútnej neplatnosti a namieta, že v čase rozhodovania okresného súdu bolo už právoplatne určené, že je neplatné uznesenie prijaté žalovaným na členskej schôdzi konanej dňa 3.5.2013, na ktorom malo dôjsť ku kreovaniu orgánov družstva a vplyvom podľa žalobcu absolútnej neplatnosti tohto úkonu tak všetky úkony vykonané v čase do určenia neplatnosti tohto uznesenia nemohli vyvolať vznik, zmenu ani zánik akejkoľvek právnej skutočnosti.

2.2. Dovolaateľ tiež vytýka súdu prvej inštancie, že tento nerešpektoval svoju povinnosť vyplývajúcu z procesnej normy a neupozornil registrový súd na nezuhu medzi skutočným právnym stavom a stavom zápisov v obchodnom registri a ktorú pokiaľ by si splnil, došlo by zo zákona v obchodnom registri Okresného súdu v Nitre v odd. Dr., vložke č. 239/N, teda na strane žalovaného k zápisu „zápis zo dňa 26.6.2013 sa zrušuje s poznámkou, že pre vykonanie tohto zápisu neboli splnené skutkové a právne predpoklady podľa ust. § 303 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, týkajúceho sa: Ing. Andreja

Fábri, PhD. - predseda predstavenstva, Slavomír Krnáč - podpredseda predstavenstva, Július Báró - člen predstavenstva, Blažej Mesár - člen predstavenstva, Július Buchlovič - člen predstavenstva, Ján Sádovský - člen predstavenstva, Ing. Peter Smolka - člen predstavenstva.

2.3. Dovolateľ vytýka súdom oboch inštancií, že ich postupom došlo k spochybneniu procesných zásad týkajúcich sa procesnej subjektivity v dôsledku nevytvorenia štatutárnych orgánov družstva, neúčinnosti úkonov týkajúcich sa konania pred súdmi, neúčinnosti uloženia plnomocenstva advokátovi v prebiehajúcom súdnom konaní, sú splnené podmienky pre podanie jeho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

3. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne vyjadril v podaní zo dňa 1.9.2021, kde uviedol, že žalobca v rámci svojho dovolania vytýka súdom viaceré nesprávnosti ich právnych úvah a záverov, ako aj neopodstatnenosť niektorých jeho konštatovaní, avšak aj s dôrazom na posúdenie podania dovolateľa podľa obsahu považuje za zrejmé, že nedošlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p., ani k splneniu podmienok pre vyslovenie prípustnosti a dôvodnosti dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 C.s.p., preto navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť v súlade s ust. § 447 C.s.p., a uplatnil si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. V zmysle ust. § 428 C.s.p., v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolací súd považuje za nevyhnutné prioritne uviesť, a to i s akcentom na povinnosť posudzovania podania podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.), že dovolanie žalobcu neobsahuje žiadny dovolací návrh. Napriek skutočnosti, že uvedené je dostatočným dôvodom pre odmietnutie dovolania žalobcu v zmysle ust. § 447 písm. d/ C.s.p., dovolací súd, zaoberajúc sa dovolaním komplexne v jeho celistvosti dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť i v zmysle ust. § 447 písm. c/ C.s.p., z dôvodu jeho neprípustnosti. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p., alebo § 421 C. s. p., v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p., a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

7. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p., a tvrdí zásah súdov oboch inštancií do jeho práva na spravodlivý proces, keď tieto svoje rozhodnutia zdôvodnili nedostatočne, teda bez toho, aby sa bližšie zaoberali tvrdením žalobcu, že súd je povinný akceptovať podľa dovolateľa zistenú absolútnu neplatnosť úkonov, ktoré rozhodnutiu predchádzali a v súlade s týmto právnym stavom aj rozhodovať. Dovolateľ za „kontraproduktívny“ označil záver súdov, že členská schôdza bola riadne zvolaná v súlade s ust. § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a tvrdí, že súdy si účelovo prispôbili výklad uvedeného zákonného ustanovenia, keď uzavreli, že členská schôdza konaná dňa 4.5.2018 bola zvolaná existujúcim orgánom aj napriek tomu, že vyslovením neplatnosti uznesenia členskej schôdzy zo dňa 3.5.2013 nemohlo podľa dovolateľa dôjsť k jeho vytvoreniu pre tvrdenú absolútnu neplatnosť pôsobiacu ex tunc.

8. K základným právam strany sporu, obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí i právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci R. T. proti Š., rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H.

proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces.

9. Dovolací súd v úvode nesúhlasí s tvrdením dovolateľa o zmätočnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie). V posudzovanom prípade bolo potrebné zohľadniť, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií je v danom prípade dostatočne zrejmé čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, čo navrhoval, z ktorých osvedčených skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil, keď argumentačne opierajúc svoj záver o judikatúru najvyšších súdnych inštitúcií v rozhodnutiach sp. zn. R 58/2007 a III. ÚS 415/2014 uzavrel, že pokiaľ súd právoplatne neurčil neplatnosť uznesenia žalovaného prijatého na členskej schôdzi, na ktorej bolo zvolené predstavenstvo zapísané v obchodnom registri v čase zvolávania a konania členskej schôdze konanej dňa 4.5.2018, súd prvej inštancie nemohol dospieť k inému právnomu záveru, ako k tomu, že členská schôdza konaná dňa 4.5.2018 bola zvolená existujúcim orgánom, a to v súlade s ust. § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom výklad predmetného ustanovenia zo strany súdov oboch inštancií v žiadnom prípade nie je možné považovať za ústavne nesúladný a svojvoľný, či dostatočne neodôvodnený. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií vyplýva, že tieto sa dôsledne zaoberali všetkými pre vec podstatnými námietkami strán sporu, keď ustálili, že výklad žalobcu ohľadom ním tvrdenej absolútnej neplatnosti, by znemožnil ďalšie fungovanie akejkoľvek spoločnosti, či družstva, nakoľko ak by platilo, že prvá členská schôdza bola absolútne neplatná z dôvodu neexistencie štatutárneho orgánu žalovaného, potom by logicky ani žiadne ďalšie členské schôdze nemohol žiadny orgán žalovaného zvolať a celá činnosť družstva by bola paralyzovaná. Naopak, v prípade prijatých uznesení členskej schôdze celkom jednoznačne platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, teda až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze sa má za to, že uznesenie je platné a v záujme zachovania právnej istoty strán sporu zotrvali na uvedenom právnom posúdení i vo veci konajúce sudy, ktoré rovnako dostatočne vysvetlili i svoje závery vo vzťahu k námietkam žalobcu k relatívnej neplatnosti právnych úkonov podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka.

9.1. Dovolací súd považuje za potrebné (tak ako sudy nižších inštancií) upozorniť na skutočnosť, a to opäť s akcentom na princíp relatívnej neplatnosti, že ostáva bez dopadu na vec vyslovenie neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 3.5.2013, nakoľko na ďalších členských schôdzach boli tieto orgány kreované nanovo a príslušné členské schôdze neboli určené za neplatné, preto členská schôdza konaná dňa 4.5.2018 bola zvolaná v súlade s ust. § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a čl. XVII. ods. 1 a 3 stanov žalovaného. Je podstatné pripomenúť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu dožadovať sa toho, aby sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré predkladá strana.

10. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné sudy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Uvedeným zákonným spôsobom nepochybne postupovali sudy i v prejednávanej veci.

10.1. Dovolací súd navyše uvádza, že ani samotný dovolateľ neuviedol, akým ním namietaným vyššie uvedeným spôsobom malo byť zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces tvrdeným „zmätočným“

odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore.

10.2. Dovolací súd pripomína, že do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04). Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži ani na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“).

11. Najvyšší súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že z obsahu dovolania žalobcu je zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí predovšetkým s právnym posúdením veci konajúcimi súdmi, najvyšší súd však pripomína, že správnosť alebo nesprávnosť záverov odvolacieho súdu dovolací súd nie je oprávnený posudzovať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 431 C.s.p., v zmysle ktorého môže byť dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p., ale len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 432 C.s.p., ktorým možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C.s.p., ktorý dovolateľom uplatnený nebol. Predmetná skutočnosť vyplýva aj z judikátu č. 24/2017, podľa ktorého nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti.

12. Záverom vo vzťahu k námietke dovolateľa, že súd prvej inštancie nerešpektoval svoju povinnosť vyplývajú z procesnej normy a neupozornil registrový súd na nezhodu medzi skutočným právnym stavom a stavom zápisov v obchodnom registri ako i vo vzťahu k dovolateľom namietanému spochybneniu procesných zásad týkajúcich sa procesnej subjektivity v dôsledku nevytvorenia štatutárnych orgánov družstva najvyšší súd zdôrazňuje, že ide o argumentáciu novú, pričom dovolanie nie je možné považovať za ďalšie odvolanie (k tomu vid. ust. § 366 C.s.p.) a vychádzajúc z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku konštatuje, že tzv. „novoty“ nie sú v zásade v dovolacom konaní prípustné, pretože dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt (obdobne k tomu 2Obdo/97/2020, 2Obdo/3/2021). Uvedená úprava vyplýva zo zásady, že istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Výnimkou je uplatnenie skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (ust. § 435 C.s.p.).

13. Dovolací súd na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov konštatuje, že odvolací súd (v spojení so súdom prvej inštancie) pri svojom rozhodovaní neznemožnil žalobcovi realizáciu jemu patriacich procesných práv, a preto konanie pred krajským súdom nebolo poznačené dovolateľom tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

14. Vzhľadom k skutočnosti, že dovolanie žalobcu neobsahuje žiadny dovolací návrh v zmysle ust. § 428 C.s.p., a konanie pred súdmi nižšej inštancie nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a d/ C.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné a nemá náležitosti podľa ust. § 428 C.s.p.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p., v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.